

**ROALD
DAHL**

Met tekeningen van
Quentin Blake

**Heintje en
de minpins**

Heintje en de minpins

Verhalen zijn goed voor je!

Roald Dahl zei: 'Als je mooie gedachten hebt, schijnen ze uit je gezicht als zonnestralen en zul je er altijd even mooi uitzien.'

Wij geloven in goed doen. Daarom gaat tien procent van de auteursopbrengst van dit boek* naar Roald Dahl-liefdadigheidsinstellingen. We ondersteunen goede doelen als specialistische verpleging voor kinderen, subsidies voor gezinnen in nood en educatieve projecten. Dankzij jouw steun kunnen wij dit belangrijke werk blijven doen.

Lees meer op www.roalddahl-boeken.nl

The Roald Dahl Charitable Trust staat in Engeland als goed doel geregistreerd onder nr. 1119330.

* Schenking royalty's vindt plaats na aftrek van provisie

Roald Dahl
*Heintje en
de minpins*

TEKENINGEN VAN QUENTIN BLAKE

Vertaald door Huberte Vriesendorp

Inhoud

Lief zijn	7
Rennen, kleine Heintje! Rennen!	17
Woemf-woemf!	29
Wij zijn de minpins	39
De rapschranzer weet dat je hier boven bent	47
Wij kennen alle vogels	53
Roep een zwaan op	63
Kleine Heintje klemde zich vast	73
Hoera voor kleine Heintje!	81
Ik zal jullie nooit vergeten!	87

Lief zijn

De moeder van kleine Heintje vertelde hem altijd precies wat hij wel en wat hij niet mocht doen.

De dingen die hij wel mocht doen, waren allemaal even saai.

De dingen die hij niet mocht doen, waren allemaal even opwindend. Een van de dingen die hij **NOOIT OFTE NIMMER** mocht doen, het alleropwindendste van alles, was in zijn eentje het tuinhekje uitgaan en de wereld daarachter verkennen.

Op deze zonnige zomermiddag zat kleine Heintje op zijn knieën op een stoel in de woonkamer en keek uit het raam naar de prachtige wereld daarbuiten. Zijn moeder stond in de keuken te strijken. De deur stond open, maar ze kon hem niet zien.

Zo nu en dan riep zijn moeder: ‘Kleine Heintje, wat ben je aan het doen?’

En dan riep kleine Heintje terug: ‘Niks, mamma.’

Kleine Heintje had schoon genoeg van niksdoen.

Door het raam, niet eens zo heel ver weg, zag hij het grote geheimzinnige donkere bos dat het Woud van het Kwaad werd genoemd. Zijn grootste wens was daarin op onderzoek uit te gaan.

Zijn moeder had hem verteld dat zelfs grote mensen bang waren om het Woud van het

Kwaad binnen te gaan. Ze zei een gedichtje op dat in de hele streek bekend was. Het ging zo:

*Wacht u voor het Woud van het Kwaad!
Verloren is al wie daar binnengaat!*

‘Maar waarom zijn ze dan verloren?’ vroeg kleine Heintje haar. ‘Wat gebeurt er dan met ze daar in het woud?’

‘Dat woud,’ zei zijn moeder, ‘zit vol met de meest bloeddorstige beesten ter wereld.’

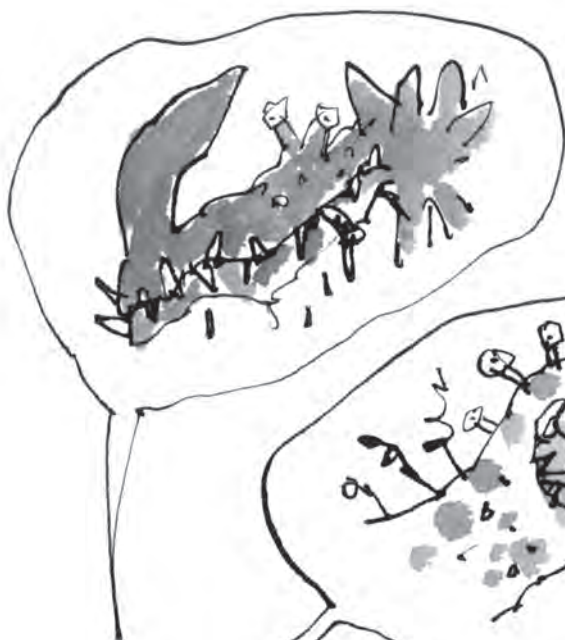
‘Leeuwen en tijgers bedoel je?’ vroeg kleine Heintje.

‘Nog veel gevaarlijker,’ zei zijn moeder.

‘Wat is nou gevaarlijker dan leeuwen en tijgers, mamma?’

‘Wangdoedels zijn gevaarlijker,’ zei zijn moeder, ‘en hoornokkers en knotszwabbers en monsterlijke drochten. En de gevaarlijkste van

allemaal is de verschrikkelijke beenknekelende, bloedwrekelende, nekbrekelende spugeluur. En zo een woont ook daar in het woud.'

'Een spugeluur, mamma?'

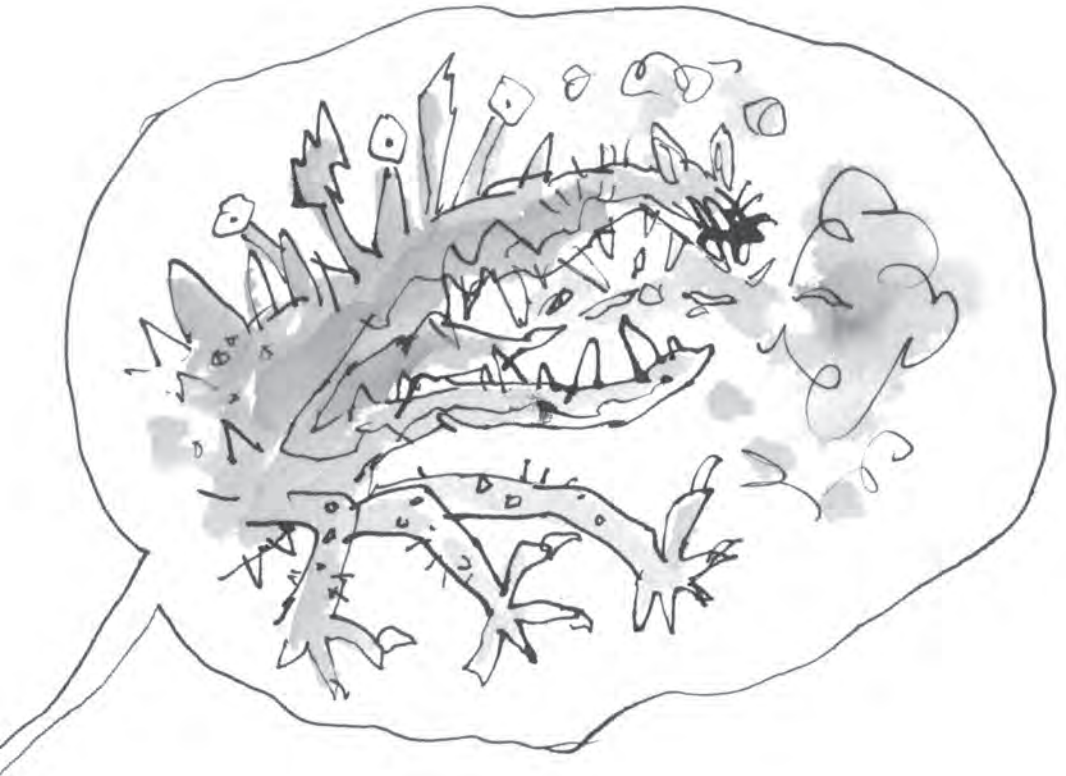
'Jazeker. En wanneer de spugeluur je achterna zit, blaast hij grote wolken hete rook uit zijn neusgaten.'

'Eet hij me dan op?' vroeg kleine Heintje.

'In één hap,' zei zijn moeder.

Kleine Heintje geloofde er geen woord van. Hij had het idee dat zijn moeder het alleen maar had verzonnen om hem zo bang te maken dat hij niet in zijn eentje het huis uitging.

Nu zat kleine Heintje op zijn knieën op de stoel en tuurde vol verlangen uit het raam naar het beruchte Woud van het Kwaad.

‘Kleine Heintje,’ riep zijn moeder vanuit de keuken. ‘Wat ben je aan het doen?’

‘Niks, mamma,’ riep kleine Heintje terug.

Toen gebeurde er iets vreemds. Kleine Heintje hoorde een stemmetje dat in zijn oor fluisterde. Hij wist heus wel wie dat was. Het was een duiveltje. Dat duiveltje begon hem altijd dingen in te fluisteren wanneer hij zich ontzettend verveelde.

‘Je kunt met het grootste gemak uit het raam klimmen,’ fluisterde het duiveltje. ‘Dat ziet niemand. En in een wip ben je dan in de tuin, en in nog een wip ben je het hek uit en in nog weer een wip kun je helemaal in je eentje het Woud van het Kwaad verkennen. Het is er fantas-

tisch. Geloof maar niet wat je moeder zei over wangdoedels, hoornnokkers, knotszwabbers, monsterlijke drochten en de verschrikkelijke beenknekelende, bloedwrekelende, nekbrekelende spugeluur. Zulke beesten bestaan helemaal niet.'

'Wat is daar dan wel?' fluisterde kleine Heintje.

'Bosaardbeien,' fluisterde het duiveltje terug. 'De hele grond van het woud is bezaaid met wilde aardbeien, allemaal even rijp, rood en sappig. Ga zelf maar kijken.'

Dat fluisterde het duiveltje kleine Heintje zachtjes in het oor op die zonnige zomermiddag.

In minder dan geen tijd had kleine Heintje het raam open en klom hij naar buiten.

Rennen, kleine Heintje! Rennen!

In een wip stond kleine Heintje in het bloemperk onder het raam.

In nog een wip was hij het hek door.

En in nog weer een wip stond hij aan de rand van het grote donkere Woud van het Kwaad!

Het was gelukt! Hij was er! En nu kon hij het woud gaan verkennen!

Was hij bang?

Hè, wat?

Wie zei daar iets over bang zijn?

Hoornnokkers? Monsterlijke drochten?

Wat was dat voor flauwekul?

Kleine Heintje aarzelde.

‘Ik ben niet bang,’ zei hij. ‘Ik ben helemaal niet bang. Absoluut niet.’

Heel, heel langzaam wandelde hij het grote woud in. Reusachtige bomen stonden overal om hem heen en hun takken vormden zo’n massief

dak boven zijn hoofd dat de hemel onzichtbaar was. Hier en daar drongen kleine zonnestraaltjes door openingen in het dak. Er klonk nog niet het kleinste geluidje. Het was alsof je tussen de grafstenen stond in een reusachtige lege groene kathedraal.

Toen hij een eindje het bos in was gelopen, bleef kleine Heintje staan en luisterde. Hij hoorde niets. Helemaal niets. Het was doodstil.

Lees verder in *Heintje en de minpins*.

Voor *Ophelia*

Oorspronkelijke titel: *Billy and the Minpins*
Voor het eerst verschenen bij Jonathan Cape Ltd, Londen 1991,
sinds 1993 uitgegeven door Puffin Books
Tekst © Roald Dahl Nominee Ltd., 1991
Illustraties © Quentin Blake, 2017
Voor de Nederlandse uitgave:
© 1992/2017 Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Vertaling: Huberte Vriesendorp
Omslag en grafische verzorging: Sander Pinkse Boekproductie

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevens-
bestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze,
hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen
of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 4449 3 (e-book 978 90 261 4450 9)
NUR 200

www.defonteinkinderboeken.nl
www.roalddahl-boeken.nl